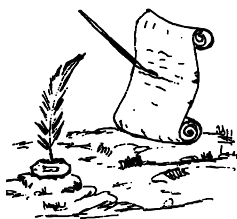

Trang ngành Thanh

**Giải Đáp
Thắc Mắc !**

TK

☰ * Thừa anh, em may mắn được tham dự chuyến Lễ hội Hành hương vào tháng 11 vừa qua tại Ấn Độ, em rất vui và mong được trở lại đất Phật lần nữa. Em trong đoàn của Âu châu, nên đi xe số 5. Có lần đi từ tỉnh Lucknow sang tỉnh Agra, cả đoàn phải dùng cơm tay cầm trên xe với những hộp thức ăn do khách sạn gói sẵn từng phần cho mỗi người. Trên xe số 5, các anh chị và các chú bác đã thống nhất với nhau là khi dùng bữa xong đều giữ lại các hộp rác trên xe để đến khách sạn tại Agra, chúng ta sẽ bỏ vào thùng rác khách sạn. Nhưng tại các xe số 1, 2, 3 và 4 thì lại không làm như vậy, cứ mỗi lần nghỉ dọc đường, họ không thương xót cho đường phố Ấn, cứ tự tiện thả đầy rác xuống đường. Em nhận thấy mình đã từng sống ở một nước văn minh và bản chất của người Việt Nam cũng có văn hoá, văn minh thì em không hiểu nổi là tại sao mình lại làm như vậy ??? Có bạn cho rằng : "Nhập gia tùy tục, thói quen của người Ấn là thường quăng rác ra đường, thì mình cũng cứ làm theo họ". Em không đồng ý lập luận đó.

Em không biết suy nghĩ của em có đúng không, em mong ý kiến các anh chị.

Em : Út Phần Lan ?

- Út Phần Lan mến,

Anh cũng trên xe số 5, nên anh cũng cùng ý kiến với em. Giả sử một người ngoại quốc nào sang Việt Nam, họ cũng xả rác bừa bãi xuống đường phố quê mình thì mình cũng sẽ đau lòng phải không em ? Như vậy có sao mình lại xả rác xuống đường phố nước người ta. Dân tộc Ấn hiền lành quá, có thể họ sẽ không đau lòng như mình tưởng, nhưng không phải vậy mà mình cho phép mình được xả rác !!!

Xã hội Ấn còn nghèo nên ý thức người dân bị giới hạn và họ chưa hiểu rõ ngọn nguồn nếp sống văn minh, chứ hiểu rõ thì họ cũng sẽ không xả rác bừa bãi. Bằng chứng là trên xe số 5 khi anh lơ xe định quăng rác qua cửa sổ, chị Trang đã đứng lên

xin hộp rác ấy mang về phía sau xe, anh ấy hiểu ra là mình không muốn cho anh ấy quăng rác qua cửa xe, anh ấy đã vui lòng làm theo. Và buổi tối hôm đó, tại khách sạn ở Agra, chính anh ta đã thu lượm các hộp rác trên xe cho vào thùng rác khách sạn, thật là một hành động đầy đẹp đẽ và văn minh !

Có một điều em chưa được biết là chính các hộp thức ăn mình chưa dùng đến như trái cây, nước uống mà mình để lại trên xe đã giúp cho anh tài, anh lơ và một số người nghèo ở Agra một bữa no nê tối hôm đó.

Xe số 5 đã phản đối chuyện vất rác nên chị Tâm Bạch và anh Phúc Tâm mạnh dạn làm sứ giả "vệ sinh" đến xe số 4 phía trước để bày tỏ "chính kiến", nhưng nghe đâu chưa nói được nhiều thì đã trở về vì ... xe chạy (!!!!) Và sau đó không thấy xe số 4 vất rác xuống nữa, không biết do kết quả "chính kiến" hay vì các xe trước đã hết rác để quăng xuống !!!

Tuy nhiên, nếu đứng về một phương diện nào đó thì anh cũng thông cảm cho các vị đã quăng rác của các xe phía trước, vì người Việt Nam ta ngoài câu "nhập gia tùy tục" em nhắc hồi nãy còn có câu : "Ở bầu thì tròn, ở ống thì dài", chắc các vị ở các xe trước thấy lơ xe mở cửa sổ quăng ra đường nên "cùng cứ làm theo" !!! Và lại đôi khi thấy bên đường cũng có ... rác !!!

Ôi !! Thiệt là tội nghiệp cho chính phủ New Delhi quá !!!

Chúng ta hành hương ở Ấn, chú trên đường phố Singapour mà ta xả rác như vậy thì cả đoàn gom hết tiền túi cũng không đủ nộp phạt.

Hy vọng bài học này sẽ giúp ACE chúng ta cố gắng sống tốt đẹp hơn để làm Đẹp Đồi Thơm Đạo trong đời sống hàng ngày.

Mến chúc em luôn an lạc, 4 năm sau hy vọng em sẽ làm đại biểu chính thức của Âu châu đi dự Đại hội tại Ấn nữa em nhé !

Mến : Anh T.K.

☰ * Các anh chị thân mến,

Em không còn ở ngành Thiếu nữa mà thuộc ngành Thanh GDPT ở Thụy Sĩ, trong chuyến hành hương tại Ấn độ do GDPT VN tại hải ngoại tổ chức vào tháng 11 vừa qua, em may mắn được tham dự. Chuyến hành hương mang lại cho em nhiều điều bổ ích trong tâm, nói chung là em rất vui. Nhưng có một điều làm em thắc mắc, bức xúc trong lòng đến rơi nước mắt. Đó là qua cuộc cứu trợ một trường tiểu học và dân xóm nghèo cạnh chùa, em có điều lần

cần như sau :

Tại trường tiểu học, chúng ta (người cứu trợ) phát tập và viết cho các em, nhưng trong các cuốn tập được phát ra, tại trang đầu có những chữ viết (viết bằng chữ Ấn, nên em không hiểu viết cái gì), viết rất đẹp, em có nhờ một em học sinh viết lại, thì chữ viết của em ấy không đẹp như vậy, chúng tỏ chữ trên tập của các em là do người khác viết, và em có cảm tưởng các em được phát tập và viết là để được quay phim, chụp hình. Tệ hại hơn nữa là trong đoàn cứu trợ, có những người ăn mặc sang trọng đứng giữa các em để quay phim, chụp hình, và các em có nhiệm vụ đứng lên hay ngồi xuống tùy theo giàn dựng của tác giả. Rồi trường học, đoàn cứu trợ đến một xóm nghèo cạnh chùa để cứu trợ tiếp, và những hình ảnh nhân đạo được chụp và quay phim lại được các đạo diễn giàn dựng để chụp, để quay. Em đau lòng quá, mình đi cứu trợ là chia sẻ tình thương của mình đến với những người nghèo khó chứ có phải lợi dụng người nghèo đó để phô trương tính nhân đạo của mình đâu. Những "đạo diễn" của ta lại mượn họ làm những diễn viên, những phong hình nhằm phô trương rằng "ta đây từ bi, cứu giúp người nghèo", em đau lòng là trước hành động đó vô tình đã làm tổn thương ý nghĩa cứu trợ và mang đây tính phô trương với những màn đóng kịch giả tạo bằng hình ảnh. Đó là em chưa nói đến trong lúc phát gạo cho những người nghèo khó, có những em bé nhỏ xíu, hai bàn tay quá nhỏ không ôm nổi bịch gạo, còn có những hành động vô ý hết sức đau lòng .v.v... Nếu em là người được cứu trợ, em thấy tổn thương là mình bị lợi dụng, nhưng vì miếng cơm, đồng tiền người ta cho nên đành diễn cho vui lòng "người giàu có".

Em mong các anh chị có mặt tại hiện trường giải thích cho chúng em tình cảnh này để giải tỏa nỗi lòng em.

Chúng em : Diệu Hiền và Phương.

 - Hai em Diệu Hiền và Phương thân mến,

Thông thường khi BBT nhận được thắc mắc của các em thì thường chuyển cho chị Từ Đường vì chị ấy phụ trách mục giải đáp thắc mắc. Nhưng thắc mắc của các em lần này, chị ấy không có mặt trong cuộc hành hương thì làm sao mà giải đáp cho các em, nên anh xin thay chị ấy bày tỏ ý kiến của mình với các em, anh không nghĩ với ý kiến của mình có thể giải tỏa được những khúc mắc trong lòng các

em, nhưng hy vọng cũng được các em thông cảm phần nào một sự việc mà người ngoài còn bức xúc.

Các em à, đồng tiền thật đều có hai mặt trái - phải, và đồng tiền giả cũng đủ hai mặt trái - phải như vậy. Một hành động nguy tạo với mục đích phô trương để được trưng gán cho những từ hoa mỹ nhằm che đậy cho một ý đồ xấu xa, đó là những đồng tiền giả, chúng ta không bàn đến chuyện này làm gì. Nhưng với một hành động phát xuất từ những tấm lòng, tấm chân tình được ví như đồng tiền thật, dù giá trị của nó vô giá, nhưng cũng không thể nào tránh được một mặt trái vô tình có ít nhiều điểm tiêu cực. Chúng ta đều là chúng sinh với trí kiến kém cỏi, thì không thể tránh được những điều sơ suất do bản ngã và chúng sinh tính bao trùm. Cuộc cứu trợ tại trường tiểu học và xóm nghèo tại Ấn độ vừa qua phát xuất từ lòng từ bi của người Phật tử, đó là tấm lòng thương yêu đồng loại thật sự, chứ không phải giả tạo. Những chuyện chụp hình, quay phim đều là những hình thức do tính hiếu kỳ và do thói quen "lưu lại kỷ niệm" của con người nên vô tình đã gây một ấn tượng tiêu cực, và để bị ngộ nhận là hành động phô trương, háo danh. Anh nghĩ đó là sự vô tình mà thôi chứ các vị đó không có tâm địa xấu đâu. Và sự thể như vậy cũng rút cho ta một bài học để tránh những hành động vô tình để bị ngộ nhận đó trong tương lai. Còn chữ trên các cuốn vở của các em học sinh thì quả thật là chữ đó do thầy cô các em viết lên, đó chỉ là những câu châm ngôn hao hao như "Tiên học lễ, hậu học văn", "Ăn trái nhớ kẻ trồng cây" .v.v... để khi các em lật trang đầu cuốn tập thì được nhắc nhở những lời hay ý đẹp.

Ngoài ra chuyện quay phim, chụp hình còn có một dụng ý khác. Số là tiền cứu trợ được quyên góp từ địa phương của vài anh chị tham dự lễ hội. Do đó bằng cách này hay cách khác, khi đi cứu trợ về, các anh chị ấy cũng phải có một vài hình ảnh để những người hảo tâm đã đóng góp được nhìn thấy sự việc cứu trợ là có thật, không sinh nghi tình cho rằng các anh chị tham dự lễ hội đã bỏ tiền vào túi riêng. Hình ảnh và phim giúp họ không tạo nghiệp xấu trong ý, và cũng giúp các anh chị mang tiền đi cứu trợ nhẹ nhàng trong tâm để tiếp tục cho những Phật sự sau.

Anh hy vọng hai em thông cảm và hiểu cho tình cảnh tại Ấn độ vừa qua mà không còn ray rức để tâm được hoan hỷ trọn vẹn sau cuộc hành hương chiêm bái Thánh tích.

Thân mến, TK